

τῷ σπηλαίῳ διάφορα μικρότερα μαρμάρινα ἀγαλμάτια ἀνατεθειμένα ἴσως εἰς τινὰς φυσικὰς κόγχας τῶν τοιχωμάτων του.

5) Μακρόστενον δίκην ὀρθοστάτου τετράπλευρον βᾶθρον (;), φέρον ὡσαύτως ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας του τόρμον. Διαστάσεις $0,050 \times 0,32 \mu. \times 0,32$ Τόρμον $0,18 \times 0,20 \mu.$ καὶ βᾶθος $0,08 \mu.$ Ἐγκατελείφθη ἐν τῷ σπηλαίῳ.

6) Ἐκ τῶν διαφόρων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ἐπιχώσεως τοῦ θαλάμου Β κατακειμένων ἐξεργασμένων λίθων, ἐκ τῶν ὁποίων φαίνεται ὅτι καὶ τεχνιτῆ, κτιστῆ, διαρροῦσιν ἐγένετο ἐν τῷ σπηλαίῳ, ἰδιαίτερας μνείας εἶναι μαρμαρίνη πλᾶξ τετράπλευρος, φέρουσα εἰς τὸ κέντρον τετράπλευρον τορμίσκον. Πλὴν τῆς κάτω ἐπιφανείας τῆς αἰ ἄλλαι πλευραὶ εἶναι ἐξεργασμένα. Διαστάσεις τοῦ λίθου $0,50 \times 0,51 \times 0,17 \mu.$ Ἴσως νὰ ἔφερον ἐπ' αὐτῆς ἀνάθημά τι.

Τὴν ἀπόκρημον καὶ ἐπιβλητικὴν ἄκραν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀνοίγεται τὸ ἄντρον τῶν Νυμφῶν, περιέπλεον οἱ ἀρχαῖοι ταξιδεύοντες, εἴτε ἐκ Θάσου πρὸς τὴν παραλίαν τοῦ Συμβόλου, ὅπου τόσαι ἀποικίαι τῆς νήσου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἔκειντο, εἴτε ἀπὸ τὴν μίαν πρὸς τὴν ἄλλην τῶν πόλεων ἐκείνων. Καὶ πεζοποροῦντες ἀκόμη διὰ μέσου τῶν ἴσων γραφικῶν ὅσον καὶ εὐφώρων αὐλώνων καὶ χαραδρῶν ἔλαβον ἀφορμὴν ἐξ αὐτοψίας νὰ θαυμάσουν τὴν ἐπιβλητικὴν φύσιν τὴν πρὸς τὴν ὁποίαν λατρείαν τῶν ἐποποθέτησαν ἐν τῷ παρὰ τὴν Ἡρακλείτσαν ἤδη εἰς τοὺς Νεολιθικοὺς κατοικοῦς τῆς χώρας γινώσκοντες, ἄνθρωποι.

Γ. Ἐρευνᾶν ἐν τῇ Βιβλίᾳ. Ἡ μελέτη τοῦ ἄντρον τῶν Νυμφῶν τῆς Ν. Ἡρακλείτσας ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ εἰσενησάμεν συστηματικώτερον τὴν ἀπὸ Καλαμίτσας μέχρι Γαληψοῦ¹ περιοχὴν τοῦ Συμβόλου, τὴν ὁποίαν καὶ προηγουμένως πολλάκις διετρέξαμεν.

Ἐκ τῆς ἐρεῦνης ταύτης ἐξήχθη τὸ γενικὸν προτασσόμενον συμπέρασμα ὅτι ἐκτὸς τῶν μεγαλυτέρων συγκροτημάτων, τῶν πόλεων, αἵτινες ἀναφέρονται ὑπὸ τῶν ἀρχαίων πηγῶν καὶ τὰς ὁποίας προσπαθοῦν νὰ ταυτίσουν οἱ σύγχρονοι ἐρευνῆται, ὑπῆρχον εἰς ὅλους τοὺς αὐλώνας καὶ τὰς μικρὰς καλλιεργησίμους ἐκτάσεις τῶν κρασπέδων τοῦ Συμβόλου Ὅρους ἀγροικίαι ἀκριβῶς ὅπως καὶ σήμερον. Διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἀγροικιῶν ἐκείνων καὶ τῶν ἐκ τῆς παραλίας πρὸς τὴν κοιλάδα τῆς Πιερίας διὰ φαράγγων καὶ χαραδρῶν ἀναγκαίων ὁδῶν ὑπῆρχον, ὅπου αἱ συγκεκροτημένα πόλεις ἀπείχον πολὺ, μεμονωμένοι πύργοι.

Εἰς τὸν σημερινὸν συνοικισμὸν Σύμβολον (τ. Παλιὸ Τσιφλίκι) καὶ εἰς τὸ κτῆμα Ἀποστόλου Χαραλαμπίδου εὐρέθησαν εἰς διανοιχθεῖσαν τάφρον ἐκτὸς διαφόρων τοίχων ληνὸς ἐκ γρανίτου λίθου, διάφορα ἀγγεῖα καὶ ὄστρακα,

¹ Τὰς περὶ τῆς πόλεως ταύτης παρατηρήσεις ἡμῶν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Ε. Μυλωνᾶ δημοσιεύομεν προσεχῶς εἰς τὴν ΑΕ 1938.

θραύσματα ἀμφορέων, ἐξ ὧν ἰδιαίτερας προσοχῆς εἶναι πῆλινον χωνίον καθ' ὅλα ὅμοιον πρὸς τὰ σύγχρονα μετάλλια. Ἐντὸς γραφικῆς χαράδρας τοῦ ἰδίου συνοικισμού ὑπάρχει λιθόκτιστον ἀρχαῖον φρέαρ περὶ δὲ τὴν οἰκίαν τοῦ Γ. Ἀδαμοπούλου καὶ παλαιοχριστιανικά ἀρχιτεκτονικά μέλη εὐρέθησαν. Οἱ χωρικοὶ πάντοτε ἀνευρίσκουν νομίσματα διαφόρων ἐποχῶν.

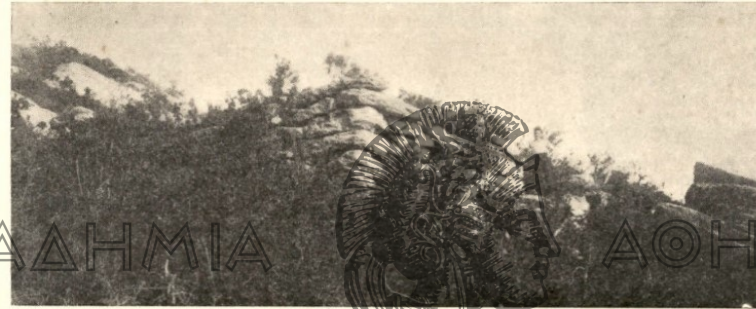
Ἀγροικῶν ἐρείπια ὑπάρχουν ὡσαύτως εἰς τὴν μικρὰν πεδιάδα τῆς Ἡρακλείτσας, ὅπου οἱ χωρικοὶ μεταξὺ ἄλλων ἀνευρίσκουν ἀγνῦθας. Εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ ἱερέως Μιχαὴλ Θεοδωρίδου φαίνεται ὅτι ὑπῆρχον ἀρχαῖαι θέρμαι. Τὴν μικρὰν πεδιάδα τῆς Ἡρακλείτσας διαρρέει κατὰ ΒΔ χεῖμαρος ὀνομαζόμενος τουρκιστὶ sıcak deré. Ἡ διὰ τοῦ χεῖμαρρου τούτου πρὸς τὴν Ἐλευθερούπολιν (Πράβι) ἀτραπὸς συναντᾷ κατὰ τὰς ὑψηλοτέρας κορυφὰς (ὕψόμετρον 200 μ.) δύο μαρμαρίνους πύργους. Ἐκ τούτων ὁ δεξιὰ τῷ ἀνερχομένῳ εἶναι ἰσοδομικός, ἐκ δόμων Θασίου μαρμάρου. Οἱ δόμοι εἶναι καλῶς ἐξεργασμένοι μὲ ἀναθυρώσεις, ὑποταινίας καὶ ἀδρὰν τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν (κυφωτὴν rusticam). Οἱ γωνιαῖοι φέρουν συνδέσμους καὶ εἶναι ὑπερμεγέθεις 1,40×0,62×0,40 μ. Τεχνικὴ καὶ ἐμφάνισις τῶν πλευρῶν τοῦ πύργου εἶναι ὁμοία πρὸς τὴν τοῦ περιβόλου τῆς πόλεως Φιλιππῶν Α' καὶ Χ. αἰῶνος. Διαστάσεις τοῦ πύργου 18×15 μ.

Ἡ ἀριστερὰ τῷ ἀνερχομένῳ πύργος κείται ἐπὶ ὑψηλοτέρας πρὸς κορυφῆς, εἶναι περισσότερο κατετραμμένη, αἱ ὀλικαὶ δὲ θεμελιώσεις τοῦ παρασιώζοντος ὄψιν πολυγωνικὴν. Εἶναι κατεσκευασμένοι ἐκ διαφόρων ἐντοπίων ἀββεστολίθων καὶ κάλου διὰ μαρμαρίνων πεπερητῶν δόμων. Αἱ ὀλικαὶ διαστάσεις τοῦ δευτέρου τούτου πύργου εἶναι ὁμοίαι. Εἶναι ἐνδεχόμενον μεταξὺ τῶν δύο πύργων νὰ διήρχετο ἀρχαῖα τις ὁδὸς πρὸς τὰς ὑψηλοτέρας κορυφὰς τοῦ Συμβόλου καὶ τὴν Πιερίαν. Ἡ θέσις δεσπόζει τῶν πέριξ.

Ἐκεῖθεν τοῦ ὄρεινου ὄγκου τῆς Ἡρακλείτσας, ἐφ' οὗ τὸ ἄντρον τῶν Νυμφῶν, ἀνοίγεται ὁ μέγας φυσικὸς λιμὴν τῶν Ἐλευθερῶν εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἡ Νέα Πέραμος. Τὸ ἀριστερὸν σκέλος τοῦ κυκλικοῦ λιμένος τῶν Ἐλευθερῶν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐναλλὰξ γραφικὸς λόφους καὶ ἀμμώδεις ἰσθμούς. Ἐκ τῶν λόφων τούτων ὁ εἰς ὀνομάζεται ὡς γνωστὸν Καλὲ-Τσιφλικ ἐκ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ὑψουμένου Βυζαντινοῦ φρουρίου, τὸ ὁποῖον τελευταίως ὁ P. Collart Philippes 84 κέξ. ταυτίζει μὲ τὴν Ἀνακτορόπολιν τῶν Βυζαντινῶν. Ὁ λόφος οὗτος εἶναι ὁ τρίτος κατὰ σειράν, ὁ δὲ πρὸ αὐτοῦ ἰσθμὸς φέρει εἰσέτι τὸ ὄνομα φρεγαδοπήδημα=ὄλκος. Ἐπὶ τοῦ τετάρτου λόφου καὶ ΝΔ τοῦ Βυζαντινοῦ φρουρίου διακρίνονται διὰ μέσου τῆς πλουσίας εἰς θάμνους καὶ πρίνους βλαστήσεως τὰ τείχη μιᾶς ἄλλης ἀρχαιοτέρας πόλεως, πιθανὸν τῆς Οἰούμης (εἰκ. 1).

Τοὺς ἀλλεπαλλήλους καὶ πιθανὸν διαφόρων ἐποχῶν ἐκ γρανίτου πολυγωνικούς καὶ ἰσοδομικούς ἀναλημματικούς τοίχους τοὺς κειμένους ἐπὶ τοῦ

λόφου ἐκείνου ἐπεσκέφθημεν κατὰ καιρούς, δημοσιεύομεν δὲ ἐνταῦθα δύο παλαιότερας φωτογραφίας τοῦ ἀνατολικοῦ τετραπλεύρου πύργου καὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου τετραπλεύρου μεγάλου ποδίου κτηρίου τινὸς ἢ ἀναλημματικοῦ τοίχου. Ἡ θαυμασία κατεργασία τῶν δόμων τοῦ γρανίτου εἶναι μεγάλης ὁμολογουμένως ἐπιμελείας διὰ τὸ τόσον σκληρὸν ὕλικόν. Ὁ λόφος οὗτος δεσπόζει τῶν πέριξ καὶ εὐλόγως ἔπρεπε νὰ ταυτισθῇ μὲ μίαν ἀπὸ τὰς ἀρχαίας παραλιακὰς πόλεις. Ὁ μεταξὺ τῶν ΒΑ πλευρῶν τοῦ λόφου καὶ τῶν πρὸς τὸ βυζαντινὸν φρούριον λαχανοκήπων χώρος, ὅπου προφανῶς θὰ ἦτο ἡ κάτω πόλις καὶ ἡ ἐμπορικὴ αὐτῆς ζωή, εἶναι πλήρης ὄστράκων καὶ θραυσμάτων ὀξυπυθμένων ἀμφορέων. Οἱ πρό-

Εἰκ. 1. Ἀνατολικὸς τετραπλευρὸς πύργος τῆς Οἰσύμης.

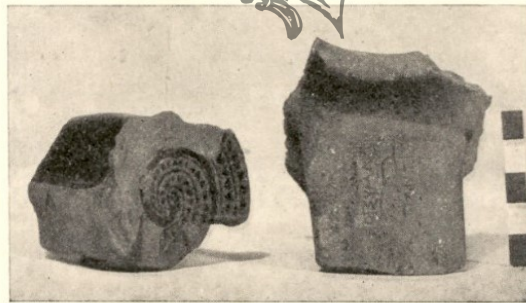
ποδες τοῦ δυτικώτερον τῆς ἀκροπόλεως κειμένου πέμπτου λόφου εἶναι πλήρεις τάφων σεσυλημένων ὑπὸ τῶν χωρικῶν. Εἶναι σχεδὸν ὅλοι κιβωτόσχημοι, ἐκ πλακῶν γρανίτου καὶ ἐνίοτε μετὰ μαρμαρίνων καλυμμάτων (εἰκ. 2). Ἀφοῦ τὸ περὶ τῆς τέως ἀτατίστου πόλεως τῆς κειμένης εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο ἐνδιαφέρον ἡμῶν προέλαβεν ὁ συνάδελφος κ. Collart ἔ. ἄ. σ. 68, προτείνων τὸν ταυτισμὸν τῆς μετὰ τῆς ἀρχαίας Οἰσύμης, ἐνομίσαμεν ἐφέτος καλὸν νὰ προβῶμεν τοῦλάχιστον εἰς μικρὰν σκαφικὴν ἔρευναν ἐσωτερικῶς τοῦ σημείου τοῦ περιβόλου τοῦ πίνακος XVIII, 1 Philippes.

Ἐκ τῆς τάφρου ἐκείνης μήκους 8 μέτρων καὶ πλάτους 2, βάθους δὲ μόλις 0,50 μ. διὰ τὸ πτωχὸν τῆς ἐπιχώσεως προέρχονται διάφορα μελαμβαφῆ ὄστρακα, μικροσκοπικὰ μὲν ἀλλὰ ἀσφαλῶς ἐξ ἐρυθρομόρφων ἀγγείων, στόμιον Κορινθιακοῦ ἀρυβάλλου καὶ τὸ ἐν τῇ εἰκόνι 3 παρατεθειμένον θραῦσμα ἐλικοσχίμου λαβῆς κρατήρος (Voluten—Krater), κοσμουμένης δι' ἰωδῶν καὶ μελανῶν χρωμάτων (O. Broneer Excavations on the North Slope of the Acropolis 1937 Hesperia VII, 2, 1938 σ. 192 εἰκ. 28, ἀφ. 1019). Ἐκτὸς

τούτων ἐν τῇ τάφρῳ εὐρέθησαν ἕξ ὡτα ἐσφραγισμένα ἀμφορέων δξυπυθμέ-
νων, τοῦ εἴδους δηλαδὴ τοῦ χαρακτηριζόντος ὀλόκληρον σχεδὸν τὴν ἀπέναντι

Εἰκ. 2. Τοῖχος ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ἀκροπόλεως τῆς Οἰούμης.

Εἰκ. 3. Ἐλικόσχημος λαβὴ κρατῆρος καὶ σφράγιμα
λαβῆς ἀμφορέως Οἰσυμαίων ἐκ τάφρου τῆς Οἰούμης.

τῆς Θάσου παραλίην, καὶ μικρὸν χάλκινον νόμισμα Θασίων, φέρον ἐφ' ἑνὸς
τόξον, ἀμφορέα, ρόπαλον ἐπιγραφὴν ΘΑΣΙΩΝ καὶ μονόγραμμά τι, ἐφ' ἑτέρου
δὲ κεφαλὴν Ἡρακλέους Δ' π. Χ. αἰών.

Ἐν ἐκ τῶν ἀνωτέρω σφραγισμάτων τῶν ἀμφορέων¹ ἔχει ἰδιαίτερον σημασίαν διὰ τὴν ἐν λόγῳ πόλιν, διότι ἐπ' αὐτοῦ σαφῶς καὶ καθαρῶς ἀναγνώσκωμεν ΟΙΣΥΜΑΙΩΝ ΠΑΝΤΙΜ[ΟΥ] ἢ [ΟΣ]. ἄροτρον ἀνάγλυφον εἰς τὸ μέσον. Διαστάσεις σφραγίδος 0,038 × 0,021 μ. τύπος γραμμάτων Δ' π. X. αἰῶνος (εἰκ. 3). Ὁ πηλὸς τοῦ ἀγγείου εἶναι ἐρυθρὸς, ἀκάθαρτος, πλήρης ἄμμου καὶ μαρμαρυγίου. Ἐντόπιος. Βεβαίως τὸ σφράγισμα δὲν ἐπιβεβαιώνει ἀδιασείτως τὸν ταυτισμὸν τῆς πόλεως, ἀλλὰ πρῶτον μὲν αὐξάνει τὰς ἐξ εὐρημάτων περὶ τῆς πόλεως ἐκείνης ὀλίγας γνώσεις μας καὶ δεύτερον συμβάλλει εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ τῆς ἐμπορίου. Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ πόλις ἀναφέρεται ὑπὸ τῶν ἀρχαίων² ὡς κειμένη ἐν τῇ χώρᾳ Βιβλία ἢ Βιβλίη³, τῆς ὁποίας ὁ οἶνος

¹ Ἐκ τῶν ἄλλων λαβῶν αἱ μὲν δύο φέρουν ἐν συμπλέγματι τὰ γράμματα ΣΕΥΔ ἢ τρίτη τὴν γενικὴν Θασίων, τῶν δὲ δύο ἄλλων τὰ σφραγίσματα εἶναι ὅπως ἐφθαρμένα.

² Ἡ ἀρχαιότερα μνεῖα τῆς πόλεως παρ' Ὀμήρῳ Θ', 304 ὡς πατρίδος τῆς Καστιανείρας εἶναι Αἰσούμη. Θουκυδ. IV 107, ... Γαληψὸς οὐ πολλῶ ὕστερον καὶ Οἰσούμη εἰσὶ δὲ αὗται Θασίων ἀποικίαι. Διόδ. XII 68, 4 τῶν δὲ πλησιάζοντων πόλεων ... ἐν αἷς ἦσαν ἀξιολογώτατοι Οἰσούμη καὶ Γαληψὸς ἀμφοτέρω Θασίων ἀποικίαι. Προσεχώρησεν τὸ 424 π. X. τῷ Βρασιδα. Σουλ. 67 (Müller, Geogr. Gr. Min. 1, 64) εἰσὶ δὲ ἐν Θράκῃ πόλεις Ἑλληνίδες αἱ δὲ Ἀμφίπολις, Φάγρης, Γαληψὸς, Οἰσούμη καὶ ἄλλα ἐμπόρια Θασίων. Πτολ. γεωγρ. III, 12, 7. Ἐν τῷ Στρυμονικῷ κόλτῳ Ἡσώνιος παραλίῳ Νεάπολις ... Οἰσούμη ἢ Στρυμόνος ἐπιβολαί. Plin. N. Hist. IV, 11, 8 42. Ἡ ἀπεριδία Ἀεγαεῖται πᾶρε, ἢ ἡσὸν ἢ Στρυμόνον Ἀρολιονία, Oesyma, Neapolis, Oikos ... Mesti arapta ostium. Ἡ πόλις ἐπὶ Φιλίππου μετονομάσθη Ἡμαθία. Στέφανος Βαρθη. 656 (Müller ἔ. ἀ. σ. 221) μετ' Ἀμφίπολιν δὲ ἡ πρότερον Οἰσούμη πόλις Θασίων γενεμένη, μετὰ δὲ ταῦτα Μακεδόνων ἀπὸ τῆς Μακέσσης Ἡμαθίας τε λεγομένη ἐξῆς Νεὰ πόλις ἐπί καὶ νήσος Θάσος. Τὸ πρῶτον ὄμως ὄνομα τῆς πόλεως ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται εἰς δύο ἐπιγραφὰς τῶν Δελφῶν τῶν ἐτῶν 220-175 π. X. SGD I II, 2600, 2580, 76. Παρὰ Τ. λιν. XLIII, 7, 10 καὶ XLIV 49, 56 ἀναφέρεται ὡς Emathia. Στράβων Γεωγρ. VII, 329 ἀπόσπ. 11 ὅτι Ἡμαθία ἐκαλεῖτο πρότερον ἢ νῦν Μακεδονία ... ἦν καὶ πόλις Ἡμαθία πρὸς θαλάσση. Στέφ. Βυζ. λ. Οἰσούμη, πόλις Μακεδονίας. Θουκυδίδης τετάρτη ἢ νῦν Ἡμαθία. Τὸ ἐθνικόν. Οἰσυμαῖος ταύτην Ὀμηρος ἔφη Αἰσούμην. Ὁ ἴδιος λ. Ἡμαθία, πόλις καὶ χωρίον Ἐφορος παρ' Ἀρποκρ. λ. Οἰσούμη. Τὰ σχόλια εἰς Πτολ. Γεωγρ. III, 12, 7 (Müller 406) Οἰσούμη ἢ Ἀνακτορούπολις = Ἀνακτορόπολις (I. Κατακουζηνὸς IV, 17 ὅστις ταυτίζει ταύτην πρὸς τὴν Ἡϊόνα βλ. Μ. Δήμητρα Γεωγραφίαν σ. 557. Collart Philippes σ. 82 ἔξ.

³ Οὕτω ἐκαλεῖτο ἢ ἀπὸ Καλαμίτσας (Ἀντισάρας) μέχρι τῶν Ἐλευθερῶν χώρα τῶν προπόδων τοῦ Συμβόλου Στέφ. Βυζ. λ. Βιβλίη. Χώρα Θράκης. Ἀπὸ ταύτης ὁ βιβλινὸς οἶνος. Ἀθήναιος I, 31 α. FHG. IV, 339 ἀπόσπ. 6. Ἀρμενιδας δὲ τῆς Θράκης φησιν εἶναι χώραν τὴν Βιβλίαν. ἦν Ἀντισάρην καὶ Οἰσούμην προσαγορευθῆναι, ὅπου σαφῆς συμφορμὸς τῶν ὀνομάτων τῶν πόλεων καὶ τοῦ τῆς χώρας ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔκειντο. Ἐπίχριστος παρ' Ἡσυχίου βιβλίνα ὄρη, βιβλίνοσ, βιβλίνοσ ποταμὸς Νάξου Μεγ. Ἐτυμ. σ. 197, 39. Βιβλίη ἐκαλεῖτο καὶ εἶδος ἀμπέλου, Ἴππος παρ' Ἀθην. I, 31. Ἀχιλλεύς Τατιος 2, 2 Ἡσιόδου Ἔργα καὶ Ἡμέραι 589 βιβλίνοσ οἶνος ἐκδ. Ζωγραφεῖον βιβλιοθήκης Γ' Κ. Σίττλ. σ. 289 σημ. 589. Ἀθήναιος: I, 31 α (F. C. G 321 ἀποστ. 7) Θεόκρ. Εἰδύλλ. 14, 15 βιβλίνοσ εὐώδη τετόρων ἐτέων. Εὐρ Ἴων 1195, ἀνώνυμος κωμικὸς Μεγ. Ἐτυμ. 197, 32. Collart ἔ. ἀ. σ. 89.

ἦτο περίφημος κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἀντικρύζομεν ἐπὶ τέλους μετὰ χαρᾶς τὸ πρῶτον σφράγισμα, τὸ ὁποῖον ἀμιλλᾶται εἰς μοναδικότητα πρὸς τὸ μόνον ὡσαύτως μέχρι σήμερον γνωστὸν χάλκινον νόμισμα τῆς πόλεως, ἐφ' οὗ ἡ ἐπι-
γραφὴ [ΟΙ] ΣΥΜΑΙΩΝ¹.

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι τὰ μελλοντικά εὐρήματα θὰ εἶναι πλουσιώτερα καὶ διαφωτιστικώτερα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΑΚΑΛΑΚΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

¹ Head Hist. num¹ σ. 892. Collart ἔ. ἀ. σ. 85 πίν. XXIII 6.